

РЕШЕНИЕ

№ 28156

гр. София, 13.07.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 69 състав, в
публично заседание на 03.07.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Милена Славейкова

при участието на секретаря Десислава Лазарова, като разгледа дело номер **7095** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 84, ал.2 от Закона за убежището и бежанците (ЗУБ), във връзка с чл. 145 и следващите от АПК.

Образувано е по жалба на Б. А. Х., ЛНЧ [ЕГН], [дата на раждане] в [населено място], [община], област Х., гражданин на С. арабска република, срещу Решение № 169Х от 22.05.2026 г. на интервюиращ орган при Държавната агенция за бежанците (ДАБ) при МС, с което на основание чл.76б, ал.1, т.2 от Закона за убежището и бежанците (ЗУБ) не е допусната за разглеждане до производство за предоставяне на международна закрила последващата му молба вх. № УП-34239 от 04.05.2026 г.

В жалбата са изложени съображения за незаконосъобразност на решението поради съществени процесуални нарушения, неправилно приложение на закона и несъответствие с неговата цел. Жалбоподателят визира нарушение на чл.58, ал.5 от ЗУБ, тъй като при подаване на последващата молба не бил упътен на разбираме за него език за задължението му да представи писмени доказателства и да обоснове нови обстоятелства. Твърди, че административният орган неправилно е приел, че не се позовава на нови обстоятелства относно личното му положение и страната му на произход. Твърди, че животът му в С. е застрашен, тъй като е издирван от новия режим на ислямистки фундаменталисти и от племенни кланове. Счита, че съществуващата от десетилетия семейна вражда, която се разпалила след освобождението на С., представлява преследване и сочи на реален риск от изтезания, нечовешко или унизително отнасяне и лишаване от свобода в нарушение на чл., ал.1, т.2 от ЗУБ и чл.15, б. «б» и б. «в» от Директива 2011/95/ЕС, тъй като при евентуално връщане в С. би бил заплашен с убийство. Оспорва изводите на административния орган за недоверие и неавтентичност на новопредставения документ. В

нарушение на чл.35 от АПК не му била предоставена възможност да изрази становище по възраженията на органа срещу автентичността на документа. Жалбоподателят поддържа, че след свалянето на режима на Б. А. продължавали несигурността и размириците, при което най-потърпевши и безпомощни били цивилните граждани. Поддържа, че се страхува за живота си при евентуално връщане в С., поради което са налице предпоставки за предоставяне на закрила по чл.9 от ЗУБ. Претендира се отмяна на акта и връщане на преписката за ново разглеждане.

Ответникът интервюиращ орган при ДАБ оспорва жалбата в писмена защита от 30.06.2026 г., чрез юрк. П. Р. Твърди, че молителят не излага нови факти и твърдения, които да не са преклудирани при предходното производство. Данните относно актуалната обстановка в С. сочели тенденция към стабилизиране, значителен брой завръщания, при липса на безогледно насилие.

Административен Съд С. – град, Първо отделение, 69 състав, след като взе предвид наведените в жалбата доводи, становището на представителя на СГП и се запозна със приетите по делото писмени доказателства, намира за установено, от фактическа страна, следното:

Между страните не се спори, че с молба рег. № УП-34239 от 28.08.2024 г. по описа на ДАБ Б. А. Х., [дата на раждане] , арабин по народност, вероизповедание: мюсюлманин - сунит, семейно положение – женен, за първи път е поискал предоставяне на международна закрила. Самоличността му е установена с декларация по чл.30, ал.1 ,т.3 от ЗУБ.

На проведено на 21.11.2024 г. интервю сирийският гражданин заявил, че е роден в [населено място], където живеели съпругата му, едномесечна дъщеря и рожденото му семейство – родители, шест братя и девет сестри. През 2016 г. и 2017 г. работил в Л., но тай започнала вой и се върнал в С. – с документ от 06.06.2023 г., издаден от сирийското посолство в Л.. В селото имало две армии – редовни и кюрдски сили и той трябвало да отбие редовна военна служба. Напуснал С. в края на м. февруари 2024 г., нелегално за Турция. Целта му била България, за да получи пребиваване и да играе футбол. Влязъл нелегално в България в средата на м. август 2024 г. Напуснал С., за да помага на семейството си и да му осигури бъдеще. В С. имало проблеми и бил търсен, за да служи в армията, а отидеш ли в казармата, можело да бъдеш убит. Можело да бъдеш вербуван и от кюрдите. Съобщил, че в страната си на произход не е арестуван и осъждан, лично не е имал проблеми поради етническа или религиозна принадлежност. Не членувал в политическа партия или въоръжена групировка. Лично спрямо него не е оказвано насилие. Не би се завърнал в С. заради новата власт и „всички тези организации“.

С Решение № 742 от 21.01.2025 г. на председателя на ДАБ при МС на сирийския гражданин е отказан статут на бежанец и хуманитарен статут. Административният орган е приел, че изтъкнатите от кандидата причини за напускане на С. не попадат в предметния обхват на чл.8, ал.1 от ЗУБ, поради липса на твърдения за преследване по причина на раса, религия, националност, политическо мнение или принадлежност към определена социална група. Сочените от кандидата причини за напускане на С. не отговаряли на разпоредбите на чл. 8, ал. 4 от ЗУБ, според които „преследване" е нарушаване на основните права на човека или съвкупност от действия, които водят до нарушаване на основните права на човека, достатъчно тежки по своето естество и повторяемост, което не се установява в конкретния случай.

Относно опасенията на кандидата, че ще бъде взет в казармата, председателят на ДАБ се е позовал на Наръчник по процедури и критерии за определяне на статут на бежанец, издаден от Върховния комисар на организацията на обединените нации за бежанците (ВКБООН), Глава V, буква В, параграф 167, според който в страни, където военната служба е задължителна, неизпълнението на това задължение често е наказуемо по закон. Независимо дали военната повинност е задължителна или не, дезертирането неминуемо се счита за криминално

престъпление. Наказанието в различните страни е различно и обикновено не се счита за преследване. Опасенията от преследване и наказание за дезертиране или за опит за бягство от военна служба сами по себе си не представляват основателни опасения от преследване по смисъла на дефиницията. Дискриминационни или други неблагоприятни мерки, водещи до риск от преследване, също не били заявени.

Административният орган е изложил мотиви, че спрямо кандидата не са налице предпоставки за предоставяне на хуманитарен статут по чл. 9, ал. 1, т. 1 и т. 2 от ЗУБ, доколкото той не е напуснал страната си на произход поради реална опасност от тежки посегателства, като смъртно наказание или екзекуция, не е бил заплашен от унижително отнасяне или наказание, нито са налице данни, че в бъдеще ще бъде изложен на реален риск от въпросните посегателства при евентуално връщане в С..

Обсъдени са разширенията, дадени в Решение на Съда на Европейските общности от 17 февруари 2009 г. по дело С-465/07 във връзка с приложението на нормата на чл. 9, ал. 1, т. 3 от ЗУБ, а именно поради заплахи, присъщи на обща ситуация на "въоръжен вътрешен или международен конфликт".

След извършен анализ на информацията за обстановката в С. изложена в Справка с вх. № МД-02-124 от 12.12.2024 г. на дирекция „Международна дейност“ към ДАБ при МС, органът не е установил разширенията, дадени в решение на Съда на Европейските общности (СЕО) от 17 февруари 2009 г. по дело № С-465/07 по тълкуването на чл. 15, б. „в“ от Директива 2011/95/ЕС, преценени във връзка с приложението на чл. 9, ал. 1, т. 3 от ЗУБ. Посочено е в решението, че след падане на режима на Б. А. се наблюдава съществена промяна на ситуация в С.. В провинция Х., където е живял Б. А. Х., все още имало ситуации на несигурност и инциденти, но независимо от наличието на инциденти, ситуацията със сигурността в С. не можела да се категоризира като безогледно насилие. В конкретния случай липсвал добре обоснован страх от преследване и индивидуализиране на заплахата за живота на кандидата. За да са налице предпоставките за предоставяне на хуманитарен статут, безогледното насилие в С. следвало да е изключително, каквото видно от цитираната информация за обстановката там, то не е. Спрямо заявителя липсвали сериозни и потвърдени основания да се счита, че единствено на основание присъствието му на територията на държавата си по произход, той би бил изправен пред реален риск да стане обект на заплахата, релевантна за предоставяне на хуманитарен статут. Административният орган е приел, че завръщането на сирийския гражданин в родното му [населено място], обл. Х., е законно, физически достъпно, релевантно и разумно, и там той би могъл да се адаптира отново в обществото. Съобразин е и фактът, че цялото му семейството е останало да живее в С., и по-точно в О., което обстоятелство обосновавало по безспорен начин ниската вероятност те да бъдат изложени на реална опасност от тежки посегателства, което би следвало да важи и за кандидата за закрила.

Допълнено е в решението, че не са налице предпоставки за преоставяне на статут по чл.8, ал.9, чл.9, ал.6 или чл.9, ал.8 от ЗУБ.

По приложението на принципа за забрана за връщане "non refoulement" административният орган е посочил, че личното положение на кандидата за закрила и информацията за страната му на произход не предполагат, че при негово евентуално връщане там, той би бил изложен на риск, а напротив – би могъл да води нормален живот заедно със семейството си.

Решението на председателя на ДАБ е обжалвано пред Административен съд Хасково, който с Решение № 2137 от 10.03.2025 г. по адм.д. № 285/2025 г. оставил жалбата без уважение. Решението е оставено в сила с Решение № 698 от 22.01.2026 г. по адм. д. № 5118/2025 г. на ВАС. С. гражданин е подал процесната втора молба вх. № УП-34239 от 04.05.2026 г. за международба

закрила, която обосновава с нови обстоятелства относно държавата му по произход, поради възникналите нови обстоятелства след свалянето на Б. А. от власт, поради които изпитва опасения за живота си и сигурността си. В молбата се твърди, че сегашните управляващи са бивши терористи и главорези, с множество престъпления, убийства, изнудвания и нарушаване на човешките права и сигурност, поради което кандидатът изпитва обоснован страх за живота си и твърди, че ако се завърне в С., ще бъде преследван и убит от новия режим на ислямистки фундаменталисти и терористи. По сведения на негови близки в С., обстановката в района, в който е роден – [населено място], е неблагоприятна и опасна за живота и сигурността и след новата власт, тъй като непрекъснато имало конфликти и убийства между различните етностни и религиозни групи. Различни групировки и милиции принуждавали гражданите, в частност и неговото семейство, да се убиват на религиозна, етностна, племенна основа. В допълнение, той и семейството му били подложени на репресии и имали семейни спорове със семейство Х., което го издирвало за отмъщение. Имали семейни спорове и с други семейства от друга религия. Тези променливи спорове с кланове създавали значителна опасност за живота и сигурността му в С. и опасност от нарушаване на човешките му права.

Приложено е писмо без дата и данни за издател, адресирано до заинтересованите лица, според което между семейството на Б. А. Х. и семейство Х., които живеят в [населено място], съществува сериозен семеен спор от десетилетия, който продължавал от години, главно поради факта, че Б. А. Х. е извън страната, което семейство Х. желало. След освобождението на С. от предишния режим, тези конфликти се разпалили отново и в резултат на това всички членове на семейството са в опасност поради продължаващата вражда и наследените обичаи на отмъщение в страната. По тази причина били принудени да бягат от страната и да търсят убежище в чужбина, за да защитят живота си, живота на децата и на жените си. Въз основа на този спор било изпратено писмото, за да бъде информирана регионалната полиция за опасностите, пред които са изправени и екзистенциалната заплаха за живота им. Отправена е молба за предоставяне на убежище на цялото семейство. Положени са подписи на трима свидетели, с положен печат и подпис на кмет.

Постановено е оспореното Решение № 169Х от 22.05.2026 г. на интервюиращ орган при ДАБ при МС, с което на основание чл.76б, ал.1, т.2 от ЗУБ не е допусната за разглеждане до производство за предоставяне на международна закрила последваща молба вх. № УП-34239 от 04.05.2026 г. Административният орган се е позовал на чл. 13, ал. 2 от ЗУБ, според който производството за предоставяне на международна закрила не се образува, когато чужденецът е подал последваща молба, в която не се позовава на никакви нови обстоятелства от съществено значение за личното му положение или относно държавата му по произход. Обсъден е приложеният към последващата молба документ „До заинтересованите лица“, като е прието, че в него няма дата на издаване, няма име на кмета, а самият печат е повторен два пъти. Не ставало ясно каква е причината за семейния спор, а самият документ бил неясен, нелогичен и объркан, без да се разбира за какво въведение става дума и защо то - въведението, е от името на молителя, след като документът би следвало да е написан в С., но къде точно и това не било отбелязано. По тези причини интервюиращият орган не е приел за достоверен така представеното копие на документ, като е отбелязъл, че в първото интервю, проведено през ноември 2024 г., чуждият гражданин е заявил, че е напуснал страната си, за да помага на семейството си и да им осигури бъдеще. Документът не е кредитиран и поради наличието на разминавания между посочените в интервюто факти и изявлението на молителя в последващата молба, че той и семейството му били подложени на репресии и имали семейни спорове и с други семейства. Съобразено е обстоятелството, че цялото рождено семейство с шестима братя са останали да живеят в родното му [населено място], общ. М., обл. Х., поради което логично възниквал въпросът как до момента никой от братята или семейството му не е

пострадал от въпросните спорове, а опасността е единствено за Б. А. Х..

Относно ситуацията в страната на произход на кандидата интервюиращият орган се е позовал на информационна справка с вх. № МД-02-109 от 18.03.2026 г. на Дирекция „Международна дейност“ на ДАБ при МС. Цитирал е данни на ВКБООН относно общия брой на завърнали се лица, като повечето от тях се насочвали към провинции в северна С.. А., И., Д. и Х. били сред най-честите дестинации. От представената информация в справката ставало ясно, че за завръщащите се в С. бежанци е осигурена подкрепа - транспортна, хуманитарна, финансова и психосоциална. При положение, че ситуацията в С. и обл. Х. се влошава, както твърди молителят в своята последваща молба, то възниквал въпросът как така хиляди сирийци продължават да се завръщат в родината си и по родните си места. Формиран е извод, че направените от молителя изявления в последващата му молба не покриват понятието „нови лични обстоятелства“ по смисъла на чл. 13, ал. 2 от ЗУБ, а чуждият гражданин не представя нови елементи или факти, които да наведат на извод, че същият отговаря на условията за предоставяне на международна закрила по Директива 2011/95/ЕС. Липсвали конкретни твърдения, че новият режим в С. или групировки, на които последният не желае или не може да противодейства, биха преследвали чужденеца по причина на неговата раса, религия, етнос, политически убеждения или социален статус. Мотивите на молителя, че не желае да се върне в С., позоваващи се на недоказани изявления за спорове със семейства, фамилии и кланове, не навеждали на обосновано предположение за основателност на неговото лично опасение от преследване, тъй като не била посочена лична причина за опасение за живота на молителя, която да е свързана с визираните в ЗУБ мотиви за предоставяне на закрила, а от представената информация ставало ясно, че ситуацията със сигурността в провинция Х. е овладяна до приемлива степен и липсвал риск за цивилното население. Според справката, в С. се наблюдавала съществена промяна в политическата и икономическата обстановка. Въпреки наличието на конфликти в провинция Х., където е родното място на молителя, не следвало да се приеме, че е налице безогледно насилие в района. Посочено е в допълнение, че към датата на вземане на решението няма информация да са регистрирани масови случаи на физическо или психическо насилие, правни, административни, полицейски или съдебни мерки, които са дискриминационни сами по себе си или се прилагат по дискриминационен начин, наказателно преследване или наказания, които са непропорционални, наказателно преследване или наказания за отказ да бъде отбита военна служба, както и действия насочени срещу лицата по причини на техния пол или срещу деца. Повече от две години от напускане на родното му място през м. февруари 2024 г., семейството на молителя живеело в родното му село, което предполагало, че съпругата и детето му, родителите му, братята и сестрите му са добре, и въпреки трудностите, които изпитва сирийската държава в този преходен период, може да се направи извод, че животът на семейството не е в опасност. С оглед на изложеното е посочено, че опасението на кандидата за закрила, че завръщането му в С. поставя в риск живота му е неоснователно. Не следвало да се счита, че със самото си присъствие в родния си край или в друго населено място молителят ще бъде изложен на тежки заплахи срещу живота или личността му поради безогледно насилие, породено от въоръжения конфликт.

Административен Съд С. – град, I отделение, 69 състав, след преценка на събраните по делото доказателства поотделно и в съвкупност и съобразявайки доводите на страните,

приема от правна страна следното:

По допустимостта на жалбата: Оспореното решение е връчено на 04.06.2026 г. Жалбата е подадена на 05.06

.2026, в срока по чл.84, ал.2 от ЗУБ, от надлежна страна по смисъла на чл.147, ал.1 АПК и срещу подлежащ на оспорване акт съгласно чл.84, ал.2 ЗУБ, поради което е процесуално допустима.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Оспореното решение за недопускане на последващата молба е издадено на основание чл.76б, ал.1, т.2 ЗУБ от компетентен административен орган съгласно Заповед № РД-05-76 от 26.01.2026 г. на председателя на ДАБ за определяне на В. З. Д. за интервюиращ орган и при липса на данни за нарушение на процедурата по чл. 76в, ал. 1 ЗУБ и на срока по чл.76б, ал.1 от ЗУБ – 14 работни дни от подаване на молбата. Противно на твърденията на кандидата, правата му в производството за закрила надлежно са охранени чрез връчването му на Указания рег. №УП-34239 от 04.05.2026 г. относно реда за подаване на молба за международна закрила и за процедурата, която ще се следва, вкл. в раздел I „Последваща молба за предоставяне на международна закрила“. На стр.3 от Указанията, л.30 и стр.5, л.31 от делото, в присъствието на преводач от арабски език, е отбелязано, че кандидатът е запознат с указанията на 04.05.2026 г., подписани с подпис на чужденеца, преводача и длъжностно лице от ДАБ. Към тях е приложен списък на организациите, работещи с чужденци. В допълнение, на 04.05.2026 г., в присъствието на преводач, на сирийския гражданин е връчено Съобщение рег. № 34239 от 04.05.2026 г., съдържащо текста на разпоредбите на чл.76а, чл.76б, ал.1 и чл.13, ал.2 от ЗУБ.

При тези данни от административната преписка съдът приема, че в хода на административното производство не са допуснати съществени процесуални нарушения - такива, които съществено са ограничили правото на защита на сирийския гражданин или ако не бяха допуснати, органът би постановил решение в противен смисъл. Указание в тази насока е самият текст на последващата молба рег. № УП-34239 от 04.05.2026 г., в която е посочено, че са възникнали нови обстоятелства относно личното положение, сигурността и страната на произход на молителя и към която е приложено писмено доказателство, изискуемо съгласно чл.76б, ал.1 от ЗУБ. Съгласно визираната за нарушена в жалбата разпоредба на чл.58, ал.5 от ЗУБ на чужденеца, заявил желание да кандидатства за международна закрила, се дават указания относно реда за подаване на молбата, което изискване в случая е спазено. Изложеното определя спора като материалноправен – по приложението на чл.13, ал.2 от ЗУБ.

Молба за закрила вх. № УП-34239 от 04.05.2026 г. отговаря на определението за последваща молба по §1, т. 6 от ДР на ЗУБ като подадена, след като чужденецът има прекратена или отнета международна закрила или производството за предоставяне на международна закрила в Република България е приключило с влязло в сила решение и той не е напускал територията на Република България. За тези случаи нормите на чл. 76а и сл. ЗУБ уреждат т. нар. производство по предварително разглеждане на молбите за закрила - преценка на тяхната допустимост съгласно чл. 13, ал. 2 ЗУБ, според който подадена последваща молба за международна закрила, в която чужденецът не се позовава на никакви нови обстоятелства от съществено значение за личното му положение или относно държавата му по произход, се преценява по реда на глава Шеста, раздел III – Процедура по предварително разглеждане на последваща молба за закрила. Предназначението на тази специална процедура съгласно чл. 76а ЗУБ е, преди

да се пристъпи към разглеждане по същество на последващата молба за международна закрила, да се прецени нейната допустимост съгласно чл. 13, ал.2 ЗУБ.

Аналогично на това чл. 33, ал. 2, б. "г" от Директива 2013/32/ЕС обявява последваща молба за недопустима, ако не са се появили или не са представени от кандидата нови елементи или факти, свързани с разглеждане на това дали лицето отговаря на условията за предоставянето на международна закрила по Директива 2011/95/ЕС.

По силата на чл.40, пар.2 от Директива 2013/32/ЕС с цел вземането на решение относно допустимостта на молба за международна закрила съгласно член 33, параграф 2, буква г) първоначално последващата молба за международна закрила е предмет на предварително разглеждане с цел да се определи дали по тази молба са се появили или са били представени от кандидата нови елементи или нови факти, които са свързани с разглеждането на това дали кандидатът отговаря на условията за лице, на което е предоставена международна закрила по силата на Директива 2011/95/ЕС.

Ако в предварителното разглеждане по параграф 2 бъде заключено, че от кандидата са установени или представени нови елементи или факти и те увеличават в значителна степен вероятността той да бъде признат за лице, на което е предоставена международна закрила по силата на Директива 2011/95/ЕС, разглеждането на молбата продължава в съответствие с разпоредбите на глава II (чл.40, пар.3 от Директива 2013/32/ЕС).

За нови обстоятелства по смисъла на чл.13, ал.2 ЗУБ следва да се приемат, не само тези, които са възникнали след приключване на предходното производство за предоставяне на закрила по ЗУБ, но и такива, които не са били изложени в него, с уточнението да са от съществено значение за личното положение на чужденеца или страната му на произход, т.е. релевантни за правилното решаване на основния спор относно наличието на материалноправните предпоставки по чл.8 или чл.9 ЗУБ за предоставяне на международна закрила. Преклудирани са само тези факти и обстоятелства, които вече са разгледани в предходните производства за закрила.

В изложения смисъл е и тълкуването на разпоредбата на чл.40, пар.2 в т.36-44 от Решение на СЕС от 9 септември 2021 г. по дело C-18/20: Преценката по въпроса дали последваща молба се основава на нови елементи или факти, които са свързани с разглеждането на това дали кандидатът отговаря на условията за лице, на което е предоставена международна закрила по силата на Директива 2011/95, би трябвало да се ограничи до проверка: дали в подкрепа на тази молба съществуват елементи или факти, които не са били разгледани при приемането на решението по предишната молба и на които това решение, във връзка с което е налице сила на пресъдено нещо, не се основава.

В конкретния случай кандидатът формално е приложил към последващата си молба новопредставено писмено доказателство – писмо, адресирано „До заинтересованите лица“. Обосновани са доводите на административния орган за липса на дата на документа, което възпрепятства преценката, кой период касаят удостоверените в него факти. По силата на чл.34, ал.1 от АПК страните имат право да преглеждат преписката и да си правят бележки и извадки по всяко време на производството, а ал.3 на същата разпоредба урежда задължение за административния орган да осигури на страните възможност да изразят становище по събраните доказателства, по предявените искания, както и право на страните да правят писмени искания и възражения. Аналогично в чл.35 от АПК е предвидено, че актът се издава, след като се изяснят фактите и

обстоятелствата от значение за случая и се обсъдят обясненията и възраженията на заинтересованите граждани и организации. Производството по последваща молба за закрила е специално и се развива по ред, уреден в специален закон (чл.76а-чл.76б от ЗУБ). Общите процедурни разпоредби на АПК уреждат задължение за запознаване с доказателства, събрани от органа, вкл. от трети лица в хода на административното производство, които следва да са известни на засегнатото лице, за да може то да изрази становище по тях. В отлика от това, в производството по чл.76а и чл.76б от ЗУБ кандидатът представя писмените доказателства, т.е. те са му известни, поради което няма как по отношение на тях да са приложими процедурните гаранции по чл.34 и чл.35 от АПК, респ. за административния орган не съществува задължение да укаже на кандидата евентуалната нередовност на приложения към последващата му молба документ. Напротив, изискването на националното и съюзното законодателство е за наличие на нови обстоятелства и обсъждане на новопредставени документи, *без да се провежда лично интервю*. Т.е. без на този предварителен етап да се предоставя възможност на молителя за допълнителни пояснения.

Въз основа на изложеното съдът приема, че спорно по делото е изпълнението на допълнителното изискване по чл. 33, ал. 2, б. "г" и чл.40, пар.2 от Директива 2013/32/ЕС, вр. чл.13, ал.2 от ЗУБ – новопредставеният документ да е от съществено значение за личното положение на чужденеца или страната му на произход, т.е. да е релевантен за правилното решаване на основния спор относно наличието на материалноправните предпоставки по чл.8 или чл.9 ЗУБ за предоставяне на международна закрила.

По силата на чл.4, пар.3, б. „а“ от Директива 2011/95/ЕС оценяването на молбата за международна закрила следва да бъде извършено за всеки отделен случай, като се вземат под внимание всички относими факти, свързани с държавата на произход в момента на вземането на решение по молбата, включително законите и подзаконовите актове на държавата на произход, както и начинът на тяхното прилагане.

Релевантна информация относно държавата на произход на кандидата по смисъла на чл.4, пар.3, б. „а“ от Директива 2011/95/ЕС се открива в следните официални източници, свободно достъпни на Интернет сайт ecoi.net:

1.Доклад на ACCORD – Австрийски център за изследвания и документация на страните на произход и убежището, публикуван на **12 март 2026 г.:**

Събиране на информация за развитията, свързани със С. демократични сили (SDF) и контролираните от курдите райони:

През януари 2026 г. конфликтът между преходното сирийско правителство и водените от курдите С. демократични сили (SDF) ескалира. Това беше предизвикано от изтичането на крайния срок, определен от преходното правителство за интегриране на SDF в държавните структури, и обявената от правителството цел за възстановяване на пълния териториален контрол над североизточна С. (DW, 20 януари 2026 г.).

Боеве в А. и разселване на цивилното население:

В началото на януари избухнаха интензивни боеве в предимно курдските квартали Ш. М. и А. в А. между правителствени войски, проправителствени милиции и сили, свързани със SDF (MEI, 13 януари 2026 г.). На 10 януари курдските полицейски сили бяха изтеглени от последния останал курдски квартал и войските на преходното сирийско правителство поеха контрола над целия [населено място]. Няколко хиляди курди избягаха от града към А. и контролираните от курдите райони на изток от Е. (S., 23 януари 2026 г.). До края на януари ситуацията в преди това оспорваните райони се

стабилизира. Деветдесет процента от разселените се завърнаха и разрушената инфраструктура се ремонтираше. Продължаващо предизвикателство в града и околностите на А. са импровизираните взривни устройства (С.), оставени от бойците на SDF (MEI, 29. Јдпнер 2026).

Разширяване на офанзивата в североизточна С. и подкрепа за преходното правителство от арабски племена:

На 16 януари Преходното министерство на отбраната обяви операция за превземане на Д. Х. и Маскана, части от последните контролирани от SDF райони в източната част на провинция А.. В рамките на по-малко от 24 часа проправителствените сили поеха контрола над двете места и разшириха офанзивата си към райони на провинция Р. и други контролирани от SDF региони в североизточна С.. На 17 януари проправителствените сили, включително части от Министерството на отбраната и Министерството на вътрешните работи, както и съюзнически племенни милиции, започнаха офанзива от посоките на Р. и Д. Е..

С изключение на Ал-Ш., голяма част от южните покрайнини на провинция Х. също попаднаха под контрола на преходното правителство (Е. С., 20 януари 2026 г.; вижте също: С., 23 януари 2026 г.).

Според експерта по С. Ч. Л., по време на офанзивата са извършени изолирани престъпления от правителствени войски и кюрдски милиционери. Има потвърдени случаи на оскверняване на трупове, унищожаване на гробище на С. демократични сили (SDF) и използване на неуправляеми боеприпаси в цивилни райони от сирийската армия. В същото време кюрдските бойци са обвинени в убийството на близо 20 цивилни със снайперски огън и извършването на няколко извънсъдебни екзекуции (MEI, 29. Јдпнер 2026).

Прекратяване на огъня и по-нататъшни споразумения:

На 18 януари представители на преходното правителство и С. демократични сили (SDF) се споразумяха за прекратяване на огъня, което беше последвано от боеве (Al J., 20 януари 2026 г.). На 24 януари прекратяването на огъня беше удължено с още 15 дни, с призив към SDF да сложи оръжия и да представи план за интеграция в сирийската армия (R., 24 януари 2026 г.). Дори по време на това договорено прекратяване на огъня имаше взаимни атаки (D. Standard, 26 януари 2026 г., Т. N., 29 януари 2026 г.). На 29 януари например сирийски военни дроневи извършиха атаки срещу позиции на SDF в близост до подрайон Ал К. в провинция Х. (L. War J., 29 януари 2026 г.). На 30 януари двете страни се споразумяха за всеобхватно споразумение за постепенна интеграция на кюрдските военни и цивилни институции в държавата (F. 24, 2 февруари 2026 г.; вижте също: R., 2 февруари 2026 г.). В циркуляр, публикуван на 16 февруари, сирийското Министерство на вътрешните работи определи краен срок до края на февруари 2026 г. за членовете на С. демократични сили (SDF) да легализират статута си и да сложат оръжие.

Също през март преходното правителство и С. демократични сили (SDF) ще започнат размяната на съответните си затворници, като част от споразумението си от 29 януари (R., 10 март 2026 г.). Също така, като част от споразумението, сирийските държавни медии съобщават за организирането на завръщането на стотици разселени семейства в [населено място] (R., 9 март 2026 г.; вижте също: А. N., 10 март 2026 г.).

Според новинарската платформа А. Al-A., *атаките на ИДИЛ са се увеличили значително, откакто SDF се изтеглиха от лагера Ал-Х.* В провинциите Р. и Д. ез-Зор

по-специално е имало нападения от самотни членове на ИДИЛ *срещу силите за сигурност* (А. АI-А., 27 февруари 2026 г.).

В началото на март Службата на ООН за координация на хуманитарните въпроси (UN OCHA) съобщи, че 116 900 вътрешно разселени лица остават разселени в 165 общности в провинциите А. и Х.. Освен това, повредата на критичната инфраструктура възпрепятства основните услуги. Честите прекъсвания на електрозахранването засягат водоснабдителните станции и медицинските грижи. В същото време някои важни пътни връзки между [населено място] и провинциите Р. и Д. ез-Зор бяха отворени отново след около 40 дни затваряне (UN OCHA, 8 март 2026 г., стр. 1).

2. Доклад от м. май 2026 г. с автор UNHCR – Върховен комисар на ООН за бежанците: С. арабска република, Съображения на UNHCR относно международната закрила по отношение на търсещите убежище от С. (политическо развитие; сигурност; човешки права; социално-икономическо положение; разселване и връщане; нужди от закрила; IFA; и др.):

I. Резюме

Тези съображения за международна закрила **заместват** позицията на ВКБООН относно връщането в С. арабска република от декември 2024 г. Този документ се основава на информация, налична до 26 февруари 2026 г., освен ако не е посочено друго. Всички оценки на нуждите от международна закрила на хора, бягащи от С., трябва да се основават на надеждна, релевантна и актуална информация за ситуацията в страната.

А. Статут на бежанец съгласно Конвенцията за бежанците от 1951 г.

ВКБООН счита, че търсещите убежище от С., попадащи в един или повече от следните рискови профили, може да се нуждаят от международна бежанска закрила съгласно член 1А от Конвенцията за бежанците от 1951 г., в зависимост от обстоятелствата на конкретния случай:

- 1) Членове на малцинствени религиозни и етнически групи;
- 2) Лица, противопоставящи се или възприемани като противопоставящи се на С. демократични сили (SDF) в райони под техния фактически контрол;
- 3) Лица, противопоставящи се или възприемани като противопоставящи се на антиправителствени дружески фракции в райони под техния фактически контрол;
- 4) Лица, противопоставящи се или възприемани като противопоставящи се на ДАЕШ в райони с продължаващо присъствие на ДАЕШ;
- 5) Лица, възприемани като свързани с предишното правителство;
- 6) Ж. и момичета;
- 7) Деца;
- 8) Лица (възприемани като такива) с различна сексуална ориентация, полова идентичност, полов израз и/или полови характеристики (SOGIESC).

Съдът съобразява, че кандидатът не разкрива някой от горепосочените рискови профили. Още повече, че според доклада на ВКБООН не всички лица, попадащи в рисковите профили, посочени в този раздел, непременно ще бъдат определени като бежанци съгласно Конвенцията за бежанците от 1951 г. Обратно, изброените тук рискови профили не са изчерпателни. Следователно дадено искане не следва автоматично да се счита за неоснователно, само защото не попада в нито един от посочените тук профили. В зависимост от конкретните обстоятелства по случая, членове на семейството или други членове на домакинствата на лица с тези профили също могат да се нуждаят от

международна закрила въз основа на връзката им с лица в риск.

В светлината на наличната информация относно продължаващите нарушения на правата на човека и злоупотреби, извършвани от различни участници, включително членове на правителствените сили за сигурност, постоянните пропуски в съдебната система, както и недостатъците в установяването на законност и ред и прилагането на дисциплина сред групите, официално интегрирани в силите за сигурност, *ВКБООН не счита правителството за способно да осигури защита на сирийци и бивши обичайни жители, изложени на риск от преследване от недържавни субекти, включително обществени форми на преследване от страна на членове на семейството и други участници в общността.*

3. Насоки от 1 декември 2025 г. с автор EUAA – Агенция на Европейския съюз в областта на убежището (преди: Европейска служба за подкрепа в областта на убежището, EASO) относно С. арабска република.

В Насоките на EUAA, неизчерпателно са посочени следните лица, които биха могли да отговарят на условията за статут на бежанец с голяма вероятност:

- Лица с различни С. (сексуална ориентация и/или полова идентичност и изразяване, и сексуални характеристики) и
- Лица с предполагаеми връзки с ИДИЛ (съображенията за изключване са особено важни за този профил).

Допълнителни насоки са предоставени относно обстоятелствата, влияещи върху риска, които могат да повлияят на вероятността за предоставяне на статут на бежанец за следните профили:

- Лица, свързани с бившето правителство на С.
- Лица, опасяващи се от насилствено или детско вербуване от кюрдските сили
- Лица, за които се смята, че се противопоставят на SDF/YPG (Кюрдски отряди за народна защита)
- Журналисти и други медийни специалисти
- Кюрди
- А.
- Друзи
- Ж. и момичета
- Деца

Съдът отново отбелязва, че жалбоподателят не принадлежи към никой от посочените рискови профили. Обстановката в страната на произход на кандидата, вкл. след падането на режима на Б. А., е обсъждана в предходното решение на председателя на ДАБ, постановено по първата молба за закрила на кандидата, което е потвърдено с Решение № 2137 от 10.03.2025 г. по адм.д. № 285/2025 г. на Административен съд Хасково, оставено в сила с Решение № 698 от 22.01.2026 г. по адм. д. № 5118/2025 г. на ВАС. Съдебните инстанции не са приели, че към момента на постановяване на актовете си (след падане на режима на Б. А.), променената политическа обстановка в страната на произход на кандидата е основание за предоставяне на международна закрила, при липса на твърдения на кандидата за политическа, етническа или религиозна активност, както правилно е приел органът в обжалваното решение.

По изложените съображения и независимо, че кандидатът формално е приложил към процесната последваща молба ново писмено доказателство, съдът намира, че не е изпълнено второто изискване по чл. 33, ал. 2, б. "г" и чл.40, пар.2 от Директива

2013/32/ЕС, вр. чл.13, ал.2 от ЗУБ – новопредставените документи да са от съществено значение за личното положение на чужденеца или страната му на произход, т.е. да са релевантни за правилното решаване на основния спор относно наличието на материалноправните предпоставки по чл.8 и чл.9 от ЗУБ за предоставяне на международна закрила – основателни опасения от преследване, основани на раса, религия, националност, политическо мнение или принадлежност към определена социална група.

На първо място, обосновани и правилни са изводите на административния орган, че съдържанието на приложения документ „До заинтересованите лица“ не се отличава с конкретика относно твърдяната заплаха за преследване. Липсват данни за предмета на посочения в документа „сериозен семеен спор“ и по каква причина семейството е заплашено с „отмъщение в страната“, което препятства извършването на преценка, вкл. съобразно данните за страната на произход на кандидата, достоверността и релевантността на изтъкнатите факти.

В допълнение, последното твърдение е в пряко противоречие с обективния факт, че рожденото семейство на кандидата, сред което и шестима братя, продължава да живее в [населено място], [община]. Съмнение буди и фактът, че при първоначалното интервю от 21.11.2024 г. молителят не е заявил обстоятелството на „съществуващ от десетилетия конфликт с други семейства, вкл. на религиозна основа“, поради който е бил принуден „да търси убежище в чужбина“. Напротив, посочено е, че не е имал проблеми поради изповядваната религия и лично срещу него не е оказвано насилие. Обсъдени съвкупно изложените обстоятелства потвърждават изводите на интервюиращия орган, че документът *не съдържа твърдения по какъв начин кандидатът **лично** е засегнат от изложените в него обстоятелства.* Това е така, тъй като с изключение на основанията по чл.9, ал.1, т.3 от ЗУБ, основанията по чл.8, ал.1 от ЗУБ винаги имат ясно изразен личен елемент, а именно лични основателни опасения от преследване, основани на раса, религия, националност, политическо мнение или принадлежност към определена социална група, или от тежки посегателства по чл.9, ал.1, т.1-2 от ЗУБ - смъртно наказание, екзекуция, изтезание, нечовешко или унизително отнасяне, или наказание.

Пред съда кандидатът също не конкретизира елементите от бежанската си история. Напротив, посочи, че е роден в [населено място], докато пред административния орган е заявил, че е роден и рожденото му семейство все още живее в [населено място], в [община]. Кандидатът твърди пред съда, че „докато е бил в С. е получил заплаха срещу своята фамилия, но от друго семейство, което искало да получи от него пари поради съществуващи между двете семейства проблеми, улеснени поради липсата на власт в страната“. Твърденията на кандидата пред съда не се отличават с конкретика и убедителност, не се посочва името на семейство Х. по приложения към последващата молба документ, нито, че споровете са на религиозна или племенна основа. По изложените съображения новонаведените от молителя обстоятелства правилно са преценени като неотнормирани към основанията по чл.8, ал.1 и чл.9, ал.1, т.1-2 от ЗУБ.

Горепосочената актуална информация относно С. не съдържа данни, че кандидатът притежава профил на лице, което е било обект на преследване или при евентуално връщане в С. би било обект на преследване по причините, посочени в чл.8, ал.1 от ЗУБ, съобразно дефиниция за преследване по чл.8, ал.4 от ЗУБ. Както обосновано е приел интервюиращият орган новопредставеният документ не съдържа данни, че Б. А. Х. е специфична цел на преследване, в личното му качество, по причините, посочени в чл.8,

ал.1 от ЗУБ, нито, че е обект на посегателство по смисъла на чл.9, ал.1, т.1 и т.2 от ЗУБ. За целите на производството по допустимост, изложеното осъществява състава по чл. 33, ал. 2, б. "г" и чл.40, пар.2 от Директива 2013/32/ЕС, вр. чл.13, ал.2 от ЗУБ, доколкото новопредставеният документ не е от съществено значение за личното положение на чужденеца или страната му на произход, респ. не удостоверява обстоятелства, относими към основанията за закрила по чл.8, ал.1 и чл.9, ал.1, т.1 и т.2 от ЗУБ. Както обосновано е приел административният орган, твърденията на молителя за спорове с други семейства, освен неконкретизирани, не могат да се обвържат с основанията по чл.8, ал.1 и чл.9, ал.1, т.1-2 от ЗУБ.

По приложението на чл.9, ал.1, т.3 от ЗУБ съдът съобразява указанията, дадени в Насоките на ЕУАА относно субсидиарната закрила по член 15(в) от Квалификационната директива (безразборно насилие в ситуации на въоръжен конфликт). В Насоките е предоставена оценка по провинции, както следва:

- В С. **няма райони**, където степента на безразборно насилие достига изключително високо ниво или високо ниво.
- В губернаторствата А./Х., Д., Д. ез-Зор, Х., Х., Х., И., Л., К., Р., Селски Д., С. и Т. се извършва безразборно насилие, но не на високо ниво. Съответно е необходимо по-високо ниво на отделни елементи, за да се покажат съществени основания да се смята, че граждан, върнат в тези райони, би бил изправен пред реален риск от сериозна вреда.
- В губернаторство Д. се счита, че като цяло няма реален риск от сериозна вреда по член 15(в) от QD/QR.

В т.5.3. от Насоките на ЕУАА се съдържат следните указания по приложението на член 15(в) от Директива 2011/95/ЕС:

В североизточна С. продължава дългогодишното напрежение между С. демократични сили (SDF) и С. национална армия (SNA), коренящо се в кюрдските искания за автономия. Разногласията между SDF и преходното правителство остават, особено по отношение на интеграцията на военните и гражданските институции на Демократичната автономна администрация на С. и Източна С. (Д.) в държавната структура, въпреки споразумението, постигнато през март 2025 г. През август 2025 г. в губернаторство Д. ез-Зор бяха съобщени спорадични сблъсъци между местни племенни бойци и SDF. *От началото на септември 2025 г. сблъсъците между SDF и силите на преходното правителство се засилиха.*

Най-голям брой инциденти, свързани със сигурността, са се случили през месеците юли и август 2025 г. Три губернатори са регистрирали най-голям брой инциденти, свързани със сигурността: Д. ез-Зор (332), С. (206) и А. (187).

Към средата на септември 2025 г. в С. е имало около 7 милиона вътрешно разселени лица, живеещи в приемни общности (около 4,8 милиона) и места за настаняване на вътрешно разселени лица. Повечето вътрешно разселени лица са били разположени в провинциите И. (30,06%), А. (22,5%), селски райони на Д. (13,15%) и Д. (8,3%). Офанзивата, която започна през ноември 2024 г. и доведе до падането на режима на А., и насилието през юли в С. предизвикаха по-нататъшно разселване, като към 18 септември 2025 г. са регистрирани над 892 000 нови вътрешно разселени лица. По отношение на завръщането на вътрешно разселени лица, ВКБООН съобщи, че 1 855 698 души са се завърнали по домовете си от 27 ноември 2024 г. (972 085 от 8 декември 2024 г.). *Най-много завръщания на вътрешно разселени лица са регистрирани в*

губернаторствата А. (39,9%), Х. (16,2%), И. (14,1%) и Х. (14%).

Съобщава се, че невзривени боеприпаси (НБС), експлозивни остатъци от войната (ЕОВ), противопехотни мини и импровизирани взривни устройства (С.) са широко разпространени, засягайки жилищни райони, земеделски земи, инфраструктура и ключови пътища за достъп – особено в губернаторствата И., Д. ез-Зор, А., Р., Х. и селските райони на Д.. Д. ез-Зор е сред най-силно замърсените региони, като представлява приблизително една четвърт от всички подобни инциденти. Между 8 декември 2024 г. и 1 юни 2025 г. 532 инцидента, включващи взривни вещества, доведоха до 1052 жертви (428 убити и 624 ранени), от които 360 деца. Районите с най-високо замърсяване с взривни вещества са А., Р., Д. ез Зор, И. и Х.. Д. ез Зор е отговорен за поне една четвърт от всички регистрирани инциденти. Жертвите непрекъснато се увеличават в началото на 2025 г., особено в региони с интензивен конфликт и ограничен достъп за хуманитарни партньори. Забележителни засегнати райони включват М., А. ал-Араб/Кобани, Р. ал-А., Т. А. и провинция Д. ез-Зор.

Както се посочи, според Насоките на ЕУАА за всички провинции на С. се приема, че **безогледно насилие е налице, но не на високо ниво**, и е необходимо по-високо ниво на отделни елементи, за да се установи реален риск от сериозна вреда съгласно член 15(в) от Директива 2011/95/ЕС. Следователно, приложимо е тълкуването, дадено в т.39 от Решение на СЕС от 17 февруари 2009 г. по дело № С-465/07, според което в колкото по-голяма степен молителят съумее да докаже, че е конкретно повлиян от фактори, имащи пряко отношение към личното му положение, толкова по-слаба ще трябва да е степента на безогледното насилие за него, която се изисква за търсенето на субсидиарна закрила. В контекста на „плъзгащата се скала“ всеки случай следва да се оценява индивидуално, като се вземат предвид личните обстоятелства на кандидата, както и естеството и интензивността на насилието в неговия район на произход.

Според т.5.3.3.б (стр.72 от Насоките на ЕУАА):

Само присъствие: Зони, в които степента на безогледно насилие достига толкова изключително високо ниво, че има сериозни основания да се смята, че граждан, върнат в съответния район, единствено поради присъствието си там, би бил изправен пред реален риск да бъде изложен на сериозната заплаха, посочена в член 15(в) от QD/QR. Съответно, не са необходими допълнителни индивидуални елементи, за да се обосноват нуждите от субсидиарна закрила съгласно член 15(в) от QD/QR. **В С. не са идентифицирани такива райони.**

Високо ниво на безразборно насилие: Зони, където „простото присъствие“ не би било достатъчно, за да се установи реален риск от сериозна вреда по член 15(в) от QD/QR, но където безразборното насилие достига високо ниво. Съответно, е необходимо по-ниско ниво на отделни елементи (вж. Сериозна и индивидуална заплаха), за да се покажат съществени основания да се смята, че граждан, върнат в района, би бил изправен пред реален риск от сериозна вреда по смисъла на член 15(в) от QD/QR. **В С. не са идентифицирани такива зони.**

Безогледно насилие, което не е на високо ниво: Райони, където се извършва безогледно насилие, но не на високо ниво. Съответно е необходимо по-високо ниво на индивидуални елементи (вж. Сериозна и индивидуална заплаха), за да се покажат сериозни основания да се смята, че граждан, върнат в района, би бил изправен пред реален риск от сериозна вреда по смисъла на член 15(в) от QD/QR.

Районите, оценени като принадлежащи към тази категория, както и основните

елементи, довели до тази оценка, са посочени по-долу:

А.

Провинция А. остава фрагментирана по отношение на териториалния контрол. Към края на май 2025 г. югозападният регион, граничещ с И., е под контрола на преходното правителство, докато малка зона западно от [населено място] остава под контрола на проасадски останки. Подкрепяната от Турция С. национална армия (SNA), която сега официално е под ръководството на Министерството на отбраната (МО), контролира части от северозападните и северните райони, граничещи с Турция. SDF държат североизточните и източните части, въпреки че районите в близост до пречиствателната станция за вода Х. и западно от военновъздушната база Д. са оспорвани между SDF и SNA, като и двете страни провеждат операции без пълен контрол.

След споразумението от 10 март 2025 г. между С. демократични сили (SDF) и преходното правителство, кюрдските сили, според съобщенията, намалиха присъствието си в [населено място], а протурските групировки се свиха в област А.. Недържавни въоръжени групировки като ИДИЛ и Сарая А. Ал-Сунна, сунитска сектантска групировка, насочена срещу алауити, също бяха активни през референтния период. Сблъсъците между SDF и SNA намаляха значително след споразумението през март, въпреки че турските въздушни атаки продължиха до средата на март. Съобщава се за напрежение и сблъсъци между SDF и преходното правителство, най-вече в провинцията А.. *Продължи спорадичното насилие, включително нападения от Сарая А. Ал-Сунна, убийства от неидентифицирани въоръжени мъже, отвличания и нападения.*

А. е регистрирал 1048 инцидента, свързани със сигурността (средно 42,4 инцидента, свързани със сигурността, на седмица) в провинция А. в периода от 9 декември 2024 г. до 31 май 2025 г. Повечето от тези инциденти са били случаи на експлозии/дистанционно насилие, които са достигнали пик през януари и февруари 2025 г., следвайки низходяща тенденция през следващите месеци. Броят на битките, за които се съобщаваше постоянно през предходните месеци, следва подобна тенденция. Броят на инцидентите с насилие срещу цивилни лица леко е намалял през февруари и март, като отново се е увеличил през април и май. В периода 1 юни – 26 септември 2025 г. в А. са регистрирани 187 инцидента, свързани със сигурността, което представлява средно 10,8 инцидента, свързани със сигурността, на седмица. Областите А. ал-Араб, Д. С. и М. са регистрирали най-високи нива на инциденти. От 9 декември 2024 г. до 26 септември 2025 г. А. е регистрирал 1235 инцидента, свързани със сигурността, което представлява средно 29,4 инцидента на седмица.

Между декември 2024 г. и 31 май 2025 г. SNHR е документирала 444 смъртни случая сред цивилното население. В сравнение с данните за населението към март 2025 г., това представлява приблизително 9 смъртни случая сред цивилното население на 100 000 жители за този референтен период. През юни – септември 2025 г. SNHR е регистрирала 21 смъртни случая сред цивилното население. В сравнение с данните за населението към март 2025 г., това представлява по-малко от 1 смъртен случай сред цивилното население на 100 000 жители за този референтен период. За периода декември 2024 г. - септември 2025 г. SNHR е регистрирала 465 смъртни случая. В сравнение с данните за населението към март 2025 г., това представлява 9 смъртни случая сред цивилното население на 100 000 жители за целия референтен период.

Към юни 2025 г. UNHCR изчислява, че 1 545 049 вътрешно разселени лица и 467 198 завърнали се от вътрешно разселени лица са се завърнали. Освен това, 197 265 души са

се завърнали от чужбина от началото на 2024 г., като повечето са се установили в Д. С., Ал-Б. и М.. Към 18 септември 2025 г. UNHCR съобщава за 1 596 832 вътрешно разселени лица и 740 365 скорошни завърнали се лица. Освен това, 159 450 души са се завърнали от чужбина от 8 декември 2024 г. насам. Това прави А. губернаторството с най-много завърнали се вътрешно разселени лица в С.. Над 400 000 души в М. и А. ал-Араб са били засегнати от недостиг на вода и електричество поради аварията на язовир Т.. Според съобщенията, невзривени боеприпаси (НБС), експлозивни остатъци от войната (В.), мини и импровизирани взривни устройства (С.) са широко разпространени и засягат жилищни райони, земеделски земи, инфраструктура и ключови пътища за достъп, особено в провинция А..

След споразумението между преходното правителство и С. демократични сили (SDF), ситуацията със сигурността в губернаторство А. се подобри, като инцидентите със сигурността постоянно намаляват. Макар общият брой на инцидентите със сигурността да е най-високият от всички губернатории, средният брой на смъртните случаи сред цивилното население на 100 000 жители е сравнително нисък поради голямото население на губернаторството, а броят на смъртните случаи рязко намалява от март 2025 г. насам. Като се вземе предвид и големият брой завръщания на вътрешно разселени лица и завръщания от чужбина, може да се заключи, че в **губернаторство А. се извършва безогледно насилие, но не на високо ниво.**

При визираната информация относно провинция А. в Насоките на EUAA, че безогледното насилие не е на високо ниво, е приложима т.нар. „плъзгащата се скала“ по т.39 от Решение на СЕС по дело Е.: колкото по-способен евентуално е молителят да докаже, че е специфично засегнат поради присъщи на личното му положение елементи, толкова по-ниска ще бъде степента на безогледно насилие, която се изисква, за да може той да търси субсидиарната закрила. С други думи, дължима е преценка относно наличието на признаци, по които молителят е засегнат *в лично качество* от безогледното насилие.

В т.5.3.4 от Насоките на EUAA са дадени насоки относно наличието на сериозна и индивидуална заплаха: В контекста на „плъзгащата се скала“ всеки случай следва да се оценява индивидуално, като се вземат предвид личните обстоятелства на кандидата, както и естеството и интензивността на насилието в неговия район на произход (вж. също Оценка на безогледното насилие по губернатории). Не е възможно да се предоставят изчерпателни насоки за това какви биха могли да бъдат съответните лични обстоятелства и как те следва да бъдат оценявани. Отделните елементи могат да съществуват в комбинация. Други фактори също могат да бъдат от значение. По-долу са дадени някои примери за лични обстоятелства, които трябва да се вземат предвид, когато не е достигнат прагът на „просто присъствие“, в контекста на С..

Възраст: това лично обстоятелство би било от особено значение във връзка със способността на лицето да оцени рисковете. Например, децата може да не са в състояние да оценят риска, свързан със замърсяване от невзривени останки от война. Децата може също така да не са в състояние бързо да оценят променяща се ситуация и да избегнат рисковете, които тя носи. В някои случаи напредналата възраст може също да повлияе на способността на лицето да оцени и избегне рисковете, свързани с въоръжен конфликт.

П.: Трудно е да се установи дали и при какви обстоятелства мъжете или жените биха били изложени на по-висок риск като цяло. Това би зависело и от други фактори, като

например естеството на насилието в района. Например, мъжете може да са изложени на по-висок риск от насилие, насочено към местни пазари, банки, държавни институции, тъй като мъжете са тези, които по-често са извън дома и посещават такива места. От друга страна, общите полови норми в С. предполагат, че жените може да имат по-малко информация относно текущата ситуация със сигурността и свързаните с нея рискове. Освен това, ако насилието се премести по-близо до местоживеенето на хората, например в случай на въздушни удари или наземни сражения в населени места, жените може да имат по-ограничена способност да го избегнат.

Здравословно състояние и увреждания, включително проблеми с психичното здраве: сериозни заболявания и увреждания могат да доведат до ограничена мобилност на дадено лице, което затруднява избягването на непосредствени рискове, а в случай на психични заболявания, това може да го направи по-малко способен да оценява рисковете. В други случаи такива състояния може да изискват чести посещения в здравно заведение. Например, пътната сигурност и/или замърсяването на ключови пътища за достъп с взривни останки от войната може да увеличи риска от безогледно насилие, тъй като лицето ще бъде принудено да пътува. Освен това, ако здравните заведения са повредени и затворени в резултат на годините на конфликт, такъв кандидат може да бъде изложен на по-висок риск поради косвените последици от безогледното насилие, тъй като няма да има достъп до необходимите му здравни грижи.

Икономическо положение: кандидатите в особено тежко икономическо положение може също да са по-малко способни да избегнат рисковете, свързани с безогледното насилие. Те може да са принудени да се излагат на рискове, като например работа в райони, засегнати от насилие и/или експлозивни останки от война, за да задоволят основните си нужди. Те може също така да имат по-малко ресурси, за да избегнат непосредствена заплаха чрез преместване в друг район.

Професия и/или място на пребиваване: професията, която лицето вероятно ще има, когато се завърне в родния си район, също може да бъде от значение. Тя може например да е свързана с необходимостта търговците, които трябва да пътуват през конфликтни зони или зони, замърсени с взривни останки от войната, за да си осигурят прехраната. Може също да е свързана с необходимостта от често посещение на места, за които е известно, че са особено обект на нападения в конфликта, например когато журналисти трябва да отразят конкретно събитие в близост до конфликт или лекари, работещи в близост до конфликт.

Познаване на района: съответните познания за района се отнасят до моделите на насилие, които го засягат, съществуването на райони, заразени с противопехотни мини и др. Различни елементи могат да допринесат за познанията на дадено лице за района. Те могат да бъдат свързани със собствения му опит в конкретния район или в райони, подобно засегнати от безогледно насилие, или с връзката му с мрежа за подкрепа, която би гарантирала, че е информиран за съответните рискове.

Членове на семейството или мрежа за подкрепа: семейството или мрежата за подкрепа могат да бъдат източник на информация, необходима за оценка на ситуацията. Следователно, човек без или с ограничена мрежа за подкрепа може да е по-податлив на безогледно насилие. Напротив, човек със значителна семейна или мрежа за подкрепа може да е по-способен да оцени рисковете, свързани с безогледното насилие. В някои случаи тези лични обстоятелства могат да се натрупат, което да доведе до повишено излагане на безогледно насилие.

Съдът отбелязва, че Б. Х. не разкрива характеристики на „лични обстоятелства“, които трябва да се вземат предвид, когато не е достигнат прагът на „просто присъствие при безогледно насилие“, в контекста на С., провинция А., посочени в Насоките на ЕУАА, свързани с: възраст, пол, здравословно състояние, наличие на увреждания, професия и/или място на пребиваване, познаване на района, членове на семейството или мрежа за подкрепа. Такива конкретни, лични характеристики на кандидата не са посочени и в новопредставения към последващата молба документ. Преценка за наличието на обстоятелства по чл.9, ал.1, т.3 от ЗУБ следва да се направи на база наличната за страната официална информация, а не по субективни твърдения в частен, свидетелстващ документ. Официалната информация, както в цитираните Насоки на ЕУАА, така и в актуалния Доклад от м. май 2026 г. на UNHCR – Върховен комисар на ООН за бежанците: С. арабска република, *не съдържа данни* за наличие на вътрешен въоръжен конфликт в С., който достига нивото на суровост по смисъла на чл.15, пар.1, б. „в“ от Директива 2011/95/ЕС – опасност от тежки заплахи срещу живота или личността на цивилно лице единствено поради самото му присъствие на съответната територия поради безогледно насилие в случай на въоръжен международен или вътрешен конфликт. Лични обстоятелства, по смисъла на „плъзгащата се скала“ в т.39 от Решение на СЕС от 17 февруари 2009 г. по дело № C-465/07, не се установяват по отношение на кандидата.

На първо място, в последващата си молба кандидатът не навежда конкретни обстоятелства относно личното си положение (по посочените от ЕУАА критерии), които да изискват по-слаба степен на безогледното насилие за него. Както с оглед на възрастта му, така и с оглед официалната информация относно област А., кандидатът не би могъл да се притеснява от принудително вербуване от кюрдските сили, а след падането на режима на Б. А. същият не може да се опасява и от задължение за отбиване на редовна военна служба. С. гражданин не навежда твърдения за напреднала възраст или доводи, свързани със здравословното му състояние или упражнявана професия. Дължим е извод, че по отношение на него не се установяват и доказват индивидуални обстоятелства относно личното му положение, които да изискват по-слаба степен на безогледното насилие за него. Напротив, семейството на същия се намира на територията на област А., което му осигурява мрежа за подкрепа по цитираните критерии в Насоките на ЕУАА.

Следователно, не е налице основание по член 15 (в) от Директива 2011/95/ЕС, респ. чл.9, ал.1, т.3 от ЗУБ, за предоставяне на субсидиарна закрила. Това е така, тъй като според Насоките на ЕУАА в провинция А. се извършва безогледно насилие, но не на високо ниво, поради което и в контекста на „плъзгащата се скала“ всеки случай следва да се оценява индивидуално, като се вземат предвид личните обстоятелства на кандидата, каквито специфични обстоятелства при Б. Х. не се установяват.

По изложените съображения съдът приема, че наведените от кандидата доводи правилно и обосновано са възприети от административния орган като такива по чл.13, ал.2, вр. чл.76а от ЗУБ - в последващата си молба за закрила вх. № УП-34239 от 04.05.2026 г. той не се позовава на нови обстоятелства от съществено значение за личното му положение или относно държавата му по произход. Официалната информация относно страната на произход на кандидата не съдържа данни, че при евентуално негово връщане в С., той ще бъде изложен на тежките посегателства, посочени в чл.9, ал.1 от ЗУБ, или са налице основателни опасения от преследване по

причините, посочени в чл.8, ал.1 от ЗУБ. С изложеното не е изпълнено допълнителното изискване на чл. 33, ал. 2, б. "г" и чл.40, пар.2 от Директива 2013/32/ЕС, вр. чл.13, ал.2 от ЗУБ – новопредставените документи да са от съществено значение за личното положение на чужденеца или страната му на произход. С други думи – да са релевантни за правилното решаване на основния спор относно наличието на материалноправните предпоставки по чл.8 или чл.9 ЗУБ за предоставяне на международна закрила, доколкото спрямо Б. Х. не се установяват релевантни обстоятелства за предоставяне на международна закрила.

Дължим е извод, че процедурата по предварително разглеждане допустимостта на подадената от сирийския гражданин последваща молба вх. № УП-34239 от 04.05.2026 г. е проведена според приложимите за нея национални и съюзни процесуални правила, при съблюдаване на основните им принципи и гаранции. С нея чужденецът не предоставя каквито и да е нови елементи относно личното си положение или страната си на произход, относими към предоставяне на международна закрила по смисъла на чл.8, ал.1 и чл.9, ал.1 от ЗУБ. Като такава тя е лишена от предметен обхват и е недопустима съгласно чл. 13, ал.2 ЗУБ. Ново производство за предоставянето на международна закрила по нея не може да се образува, поради което с нейното недопускане до разглеждане по същество законът не е бил нарушен от страна на интервюиращия орган на ДАБ.

Мотивиран така, съдът

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Б. А. Х., ЛНЧ [ЕГН], [дата на раждане] в [населено място], [община], област Х., гражданин на С. арабска република, срещу Решение № 169Х от 22.05.2026 г. на интервюиращ орган при ДАБ при МС, с което на основание чл.76б, ал.1, т.2 от ЗУБ не е допусната за разглеждане до производство за предоставяне на международна закрила последващата му молба вх. № УП-34239 от 04.05.2026 г. Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

СЪДИЯ: